RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 130.279 van 15 april 2004
in de zaak A. 61.771/XII-288.

In zake : Frank VAN LEEMPUTTEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. Robbroeckx,
kantoor houdende te Antwerpen,
Laarstraat 16 C

tegen :

de GEMEENTE SCHOTEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. Erreygers,
kantoor houdende te Antwerpen,
Mechelsesteenweg 33.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Frank Van Leemputten op 10 januari 1995 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 1 september 1994 van de gemeenteraad van Schoten waarbij Ludo Van Vlierberghe met ingang van 1 oktober 1994 wordt bevorderd tot inspecteur van politie;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur F. De Buel;

Gelet op de beschikking van 12 september 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van de procedure van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 9 september 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 november 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. Turkry, die loco advocaat J. Robbroeckx, verschijnt voor verzoeker, en van advocaat D. Erreygers, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd F. De Buel;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat met het oog op de benoeming van een inspecteur van politie door de gemeenteraad van Schoten, de korpschef van de politie op 16 augustus 1994 een ronduit negatief advies uitbrengt over verzoeker; dat het advies van 17 augustus 1994 over Ludo Van Vlierberghe dan weer bijzonder positief is; dat verzoeker op 30 augustus 1994 tegen het advies van 16 augustus 1994 "commentaren" inbrengt; dat de gemeenteraad op 1 september 1994 beslist Ludo Van Vlierberghe met ingang van 1 oktober 1994 te bevorderen tot inspecteur van politie;

Overwegende dat verzoeker in een enig middel de schending aanvoert van het administratief statuut van het gemeentepersoneel van Schoten; dat hij toelicht dat volgens het administratief statuut de bevordering in volgorde van graadanciënniteit bij het gemeentelijk politiekorps moet gebeuren, dat hij meer dienstjaren heeft dan de benoemde en dus als eerste in aanmerking moest komen, dat over zijn kandidatuur nochtans niet afzonderlijk gestemd is, dat de gemeenteraad zich louter en alleen gebaseerd heeft op het verslag van de korpschef, dat de gemeenteraad de twee kandidaten met mekaar vergeleken heeft niettegenstaande zij een verschillende graadanciënniteit hebben;

Overwegende dat verzoeker daar in de memorie van wederantwoord nog aan toevoegt dat weliswaar het advies van de korpsoverste van belang kan zijn, maar niet bindend is en door de beslissende overheid naast zich neergelegd moet kunnen worden, dat elke kandidaat in volgorde van anciënniteit afzonderlijk moet worden beoordeeld en over elke kandidaat een stemming moet plaatsvinden, dat slechts na een negatieve beslissing over verzoeker het dossier van Ludo Van Vlierberghe mocht worden aangesneden, dat die werkwijze niet is gevolgd

en de gemeenteraad “de twee dossiers is gaan vergelijken”, waardoor het advies van de korpschef over verzoeker schril afstak tegen zijn advies over Van Vlierberghe;

Overwegende dat het toepasselijke statuut van het politiepersoneel van de gemeente Schoten voorschrijft dat de kandidaten voor het ambt van inspecteur van politie in het bezit dienen te zijn van het voorgeschreven brevet of getuigschrift en tenminste zes jaar anciënniteit moeten tellen bij het gemeentepolitiekorps, en dat “dan” “de bevordering zal [...] geschieden in volgorde van de graadanciënniteit bij het eigen gemeentelijk politiekorps”; dat het statuut tevens bepaalt: “De korpschef geeft een met redenen omkleed advies over de kandidaturen, welk advies aan het betrokken personeelslid wordt meegedeeld”;

Overwegende dat verzoeker niet betwist dat van de volgorde volgens graadanciënniteit kan worden afgeweken op grond van het advies van de korpschef; dat hij wel meent dat de principiële voorrang onvoldoende recht wordt gedaan “wanneer men twee kandidaten, die een verschillende anciënniteit hebben zoals in casu, niet afzonderlijk gaat beoordelen, maar met elkaar gaat vergelijken op basis van het verslag van de korpschef”;

Overwegende dat de motivering van de bestreden beslissing luidt :

“Gelet op de bevorderingsvoorwaarden voor de functie van inspecteur van politie;
Overwegende dat in eerste instantie de houders van het brevet van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de Procureur des Konings in aanmerking komen voor bevordering naar inspecteur van politie, indien zij ten minste 6 jaar graadanciënniteit tellen bij het gemeentepolitiekorps;
Overwegende dat de bevordering gebeurt in volgorde van graadanciënniteit bij het eigen gemeentelijk politiekorps;
Overwegende dat van de mogelijke brevethouders op 1 oktober 1994 derhalve de heer F. Van Leemputten als eerste in aanmerking komt voor bevordering naar de graad van inspecteur van politie;
Gelet evenwel op het ongunstig advies van de heer L. Gauwloos dat overeenkomstig het ministerieel besluit van 8 juni 1993 betreffende het met redenen omklede advies van de korpschef van de gemeentepolitie werd gegeven en betekend aan het betrokken personeelslid;
Gelet op de commentaren zoals ingediend door de heer Frank Van Leemputten, overeenkomstig het voornoemd M.B. dd. 8 juni 1993;
Overwegende evenwel dat het advies van de korpschef zeer duidelijk negatief is en niet kan worden genegeerd;
Overwegende dat dit advies in tegenstelling tot wat de heer Van Leemputten beweert, op zeer objectieve wijze werd opgesteld;
Overwegende dat de heer Van Leemputten verwijst naar positieve nota's aangaande zijn inzet; overwegende dat deze nota's ten gunste precies het bewijs vormen van de verregaande objectiviteit van de beoordelaars; dat het immers logisch is dat er zich ook positieve gebeurtenissen voordoen in een 15-jarige

carrière; dat echter die losse feiten geen voldoende argumentatie vormen voor bevordering;

Overwegende dat de heer Van Leemputten ook verwijst naar het verslag dd. 16 februari 1987 van de korpschef; dat evenwel dit verslag werd opgesteld vanuit een gans andere optiek, te weten het ontlopen van een dreigend ontslag; dat hierin ook elementen van familiale en emotionele aard werden opgenomen; dat dit verslag in geen geval mag worden gebruikt in een beoordeling met het oog op bevordering; dat er tussen deze verslagen een essentieel verschil in uitgangspunt is;

Overwegende dat de tuchtstraf van de heer Van Leemputten nog niet werd doorgehaald;

Overwegende dat de eindbeoordeling van de korpschef steunt op een aantal objectieve beoordelingsnormen en in geen enkel verband staat met het al of niet akkoord gaan met een nieuw dienstrooster;

Overwegende dat aan een dermate negatief advies niet kan worden voorbijgegaan;

Gelet op het gunstig advies betreffende de heer L. Van Vlierberghe, de tweede kandidaat;

Overwegende dat bovenvermelde adviezen van de korpschef de motivatie zijn voor de bevordering van de heer L. Van Vlierberghe naar inspecteur van politie";

Overwegende dat de aangehaalde, en als zodanig niet betwiste, motivering uitwijst dat de gemeenteraad eerst de kandidatuur van verzoeker ter hand heeft genomen, om die pas ter zijde te schuiven na vastgesteld te hebben dat de korpschef een "zeer duidelijk negatief" advies over de betrokkene had uitgebracht, aan welk advies "niet kan worden voorbijgegaan", verzoekers commentaren ten spijt; dat, nog steeds blijkens de motivering, de gemeenteraad zich slechts daarna over de, wèl gunstig geadviseerde, kandidaatstelling van Ludo Van Vlierberghe heeft gebogen; dat dan ook zoals de verwerende partij in de memorie van antwoord terecht betoogt, en zonder dat daarvoor twee stemmingen vereist zouden zijn, in het bestreden besluit moet worden gelezen "dat de gemeenteraad [...] enerzijds heeft beslist om verzoekende partij niet tot het ambt van inspecteur van politie te bevorderen en vervolgens besliste de kandidatuur van de heer Van Vlierberghe als tweede in volgorde wel te weerhouden en hem in het te begeven ambt te bevorderen";

Overwegende dat niet blijkt dat de beide kandidaten tegen mekaar zijn afgewogen en dat zodoende het statuut van het politiepersoneel zou zijn geschonden; dat het middel ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien april 2004, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **D. VERBIEST.**